

– Скажы мне, Анёл, чаму хлопцам быць лепш?

– Як гэта: лепш? Што ты хочаш сказаць, Зося?

– Дырэктар сказала некалькі непрыемных слоў нашаму класу, бо тое, што мы зрабілі, было недарэчна.

Але чаму яна сказала, што хлопцаў яна яшчэ разумее, але брыдка, каб так сябе паводзілі дзяўчынкі?

– Ну бо брыдка. Гэта было неразумна, калі ўвесь ваш клас адразу са стадыёна ўваліўся ў струмені ледзяной вады, што палівала газон.

А потым вы поўнасю мокрыя пабеглі ў гардэроб. Добра, што было цёпла і ніхто не захварэў. А я ж казаў табе, каб ты не прымала ў гэтым удзелу.

– Казаў, прабач, што я не паслухалася цябе, але калі ўсе нешта робяць, цяжка супраціўляцца.

– Але ў супрацьстаянні дрэннаму трэба трэніравацца з маладосці. Так практыкуецца цнота мужнасці.

– Мужнасці? Але гэта хлопцы павінны быць мужнымі, таму гэта яны павінны былі атрымаць большы наганяй. † – Ты маеш рацыю, Зося, што мужчыны павінны быць мужнымі, а жанчыны – жаночкімі. Але хлопцы з маленства трэніруюць сваю адвагу і мужнасць менавіта падчас розных, часам дастаткова шалёных забаў, бо гэта ў іх прыродзе. Таму дырэктар сказала, што разумее іх. Яны рыхтуюцца да ролі адважных дарослых, якія будуць абараняць свае сем'і, а калі будзе неабходна, то і сваю краіну. Гэта ж мужчыны ідуць у войска.

– То дзяўчынкі не могуць быць адважнымі?

– Могуць, канешне, і нават павінны. Але трохі па-іншаму. Забавы, у якія гуляюць дзяўчынкі, рыхтуюць іх да ролі клапатлівых мам. Ты, Зося, любіш гуляць у лялькі, абдымаць шчанят, гладзіць коцікаў. Па сваёй прыродзе дзяўчынкі больш клапатлівыя і пяшчотныя, бо гэтыя рысы дапамагаюць ім пазней апекавацца над маленькім дзіцяткам. І гэта не выключае таго, каб жанчыны былі адважнымі, але па сваёй прыродзе яны менш схільныя да такіх шалёных забаў.

Кім быць лепш?

Аўтар: Беата Камарніцкая
26.07.2015 01:00

- То я ўжо і не ведаю, кім быць лепш...
- Нікім не лепш, бо кожны створаны Богам і пакліканы да чагосьці асаблівага. Паглядзі на сваіх бацькоў. Да мамы ты звяртаешся з аднымі справамі, да таты – з іншымі.
- Згодна. Па лесе вечарам мне больш падабаецца хадзіць з татам, але па блузкі ў магазін – з мамай. А яшчэ тата выкідвае павукоў, калі мы з мамай пішчым. Ён вельмі адважны. Затое мама пячэ вельмі смачныя пірагі, а я ёй дапамагаю.
- Бо твае бацькі цудоўна дапаўняюць адно аднаго.
- Але Франка з 3 “Б” увогуле не баіцца павукоў, а тата Сцёпкі мае кандытарскую і таксама ўмее пячы выдатныя пірагі. Гэта значыць, што яна не жаноцкая, а ён не мужны?
- Франка вельмі жаноцкая, бо яна настолькі клапатлівая, што нават павукоў любіць, што рэдкась сярод дзяўчынак і жанчын. А тата Сцёпкі мужны, бо ён добры муж і тата, які клапаціцца пра сваю сям’ю. Няважна, пячэ ён хлеб, торты ці рамантуе машыны, бо кожны мае свае здольнасці і любімыя справы.
- Але ж не ўсе маюць сям’і. У манахінь і ксяндзоў іх няма. Гэта значыць, што ксёндз не можа быць мужным, а сястра – жаноцкай?
- Мужнасць (а нават адвага) ксяндза праяўляецца ў адважным абвяшчэнні Евангелля. Манаскія сёстры дзякуючы сваёй жаноцкасці выконваюць розныя важныя заданні. Напрыклад, навучаюць рэлігіі або апекуюцца дзецьмі ў дзіцячых дамах ці ў грамадскіх цэнтрах. І ксяндзы, і сёстры смела служаць Пану Богу таксама ў далёкіх краінах на місіях.
- Гэта значыць, што адрозненні паміж хлопчыкамі і дзяўчынкамі служаць для таго, каб дапамагчы нам выконваць свае заданні, калі мы будзем дарослымі?
- Менавіта так.
- То я ўсцешана, што я дзяўчынка, але быць хлопцам таксама добра.
- Я рады, Зося, што ты так думаеш.